תיזכורת להורים

הנה, כמעט ולא שמנו לב איך זה עבר, וכבר
צע אוגוסט, ויש לנו רק עוד שבועיים להקלה
ם ולהקלה בילדים.
כראי מאוד כבר היום ללכת לחנויות־הספרים
קנות את הספרים שהילד צריך בשנת־
ימודים הבאה. יומיים לפני סוף החופש, או
יים אחרי תחילת שנת הלימודים, אי־אפשר
תקרב לחנויות־הספרים, כי הן נראות כמו
יות־האוכל ברוסיה.
כראי כבר לקנות גם מחברות ועפרונות
מנים, ואולי ילקוט חדש וחולצות בית־ספר.
י ילדים בכיתות א' ב' וג' כראי שלא ישכחו
לעשות לעצמם שום תוכניות לשבוע הראשון
הלימודים, כי השבוע הראשון הוא לא שבוע
ש לגמרי. ביום הראשון הילדים לומדים עד
, ביום השני עד 11 וביום השלישי עד 11,
חר־כך בטח יש איזה חג קצר או לפחות שבת.
רים לחיים כ־10 ימים אחרי תחילת שנת־
ימודים. אל תגידו אחר־כך שלא הזכרתי לכם.
הורים לילדים שהולכים לגן בפעם הראשונה,
אי שיקחו חופש מהעבודה ולא יכנסו ללחץ
גם ביום החמישי הילד צועק בבכי קורע לב:
מא, אל תלכי לי!"
אגב, ממש באותו עניין, של ילדים שהולכים

לגן ורוצים את אמא, יצא לאור ספר בשם ליאור בכה כשאמא הלכה, מאת שולה מורן, הוצאת אדם, מחיר 10 ש"ח. ליאור לא רוצה להישאר בגן בלי אמא. הוא בוכה ובוכה ושובר את ליבה של אמא שהיתה צריכה ללכת לעבודה. ואז, תוך כדי הבכי הגדול והצער הגדול, מגלה ליאור את הגמד המרגיע־גיע־גיע, שהוא גמד המתמחה בהרגעת ילדים קטנים שבאים לגן.

ליאור השתכנע מההרגעות של הגמד גיע־גיע, והדמעות התייבשו לו וכו' וכו'. ואם הגמד המרגיע־גיע־גיע הצליח להרגיע את ליאור, אולי הוא יצליח להרגיע גם את הילד/ילדה שלכם. ב־10 ש"ח כראי לנסות.

תפס אותי

כולם יודעים שיש בארץ חצי מיליון מישרדים
סי־ציבור. מה עושים כל אלה? העבודה שלהם
להשתדל לשכנע עיתונאים שיכתבו כמה
ים ויכניסו תמונה של המוצר שהם מפרסמים.
העבודה שלהם. וזו עבודה לגמרי לא
וטה.
כי כל עיתונאי מקבל לביתו או למערכת שלו
רפים ביום. מכל מיני יחסי־ציבוריניקים, וכל
מהם מת לשכנע את העיתונאי שהמוצר
הוא הכי־הכי ונורא כדאי לו לכתוב עליו
תון.
אבל העיתונאים גם הם פיתחו שרירים, ומתוך
30 ביום הם בוחרים אחד או שניים שמדברים
ליבם, ועליו הם כותבים. כל השאר עוברים
רימת הניירות, ואחרי חורש ממנה לפח. כי
מר כבר התיישן.
עכשיו העיקר. מה הוא איש־יחסי־ציבור טוב?
כזה, או אחת כזאת שיודעת את נפש

העיתונאים, ושולחת לכל אחד מהם משהו שברור כי ימצא חן בעיניו/יה.

ובכן, אותי הם קוראים כמו ספר, אנשי־יחסי־הציבור האלה. הם כבר יודעים מה שובר אותי לחתיכות ומה משכנע אותי בחצי שניה לפרסם את המוצר שלהם: תמונות של ילדים.

לפני שבוע הם שלחו לי ילדה בלונדית מטרפת אוכלת קורנפלקס. שלחו ועל המקום פירסמתי. השבוע, יחצ"ן אחר שלח לי תמונה של ילדה יפהפיה ליד ענבים. מועצת־הפירות רוצה להוריץ לציבור שעונת־הענבים תימשך השנה עד נובמבר, ושהפרי נמצא עכשיו בשפע ובזול, החל מ־1.5 ש"ח לק"ג.

הם ידעו, מועצת־הפירות ויחסי־הציבור של־הם, שהידיעה עצמה לא היתה מרגשת אותי במיוחד, אבל אני לא אסרב לילד בלונדי נחמד ששותק (בתמונות הילדים תמיד שותקים).

אז אם בשבוע הבא תיראו תמונות פירסומת של טמפון או תרסיס נגד ג'וקים כשלידם ילדה יפה או ילד מקסים עד גיל שנתיים, תדעו לכם שזה הכל בגללי.

יהודי דבר עברית

יום אחד נכנס עולה חדש לאיטליז בתל־אביב. אחרי שלושת־רבעי שעה שהוא חיכה בתור, כשחמישה־עשר איש (מכוחותינו) נדחפו לפניו, ביקשו, קיבלו והלכו הביתה, הגיע העולה החדש אל הקצב וביקש ממנו, במיבטא מאר אמריקאי: „תן לי בבקשה, אם יש לך, קילוגרם אחד של כיסלים."

„כיסלים?" שאל הקצב העברי בהשתאות.

„כן, כיסלים," רעד העולה בקולו, וכבר הלך לו כל הביטחון שהיה לו לרגע.

„פה זה איטליז, לא גלנטריה," התלוצץ הקצב, שבמיקרה באותו היום היה לו מצב־רוח טוב. העולה החדש הושיט לקצב, ביד רועדת, את החוברת שבידו, והצביע על הדף שבו ציור של חלוקת גוף־הפרה לנתחיו. העולה הראה לקצב את החלק של הפרה, וגם הראה לו שכתוב שם באותיות לטיניות איך אומרים את זה בעברית: כיסלים.

איבד קצבנו את סבלנותו ושאל את העולה: „בשביל מה אתה קונה את הבשר? מה תבשל ממנו?"

„גולש," ענה העולה הנפחד.

„או, אז תגיד שאתה רוצה בשר־גולש." לקח הקצב חתיכה, עטף, שקל, לקח כסף ושלח את העולה להמשיך את דרכו בקליטה.

כשהודה העולה ויצא מהחנות, פנה הקצב אל קהל לקוחותיו הקבוע והסביר: „תיכף רואים שהוא עולה חדש. הוא עוד לא יודע שבארץ יש בשר לגולש, בשר לסטייקים ובשר לצלי, והכי חשוב שיהיה טרי."

(הדף לקוח מתוך מדריך באנגלית לצרכנות הישראלית, בהוצאת אוריון. במדריך מידע בענייני צרכנות, שרותים שונים, כתובות שימושיות, מידות ומשקלות, היכן מטיילים בישראל ואפילו מה ההבדל בין גבינה לבנה 9% לגבינה לבנה 3%. את החוברת אפשר להזמין תמורת 3 ש"ח אצל המגן לצרכן, רח' בן־יהודה 37, תל־אביב.)

Where's the Beef?

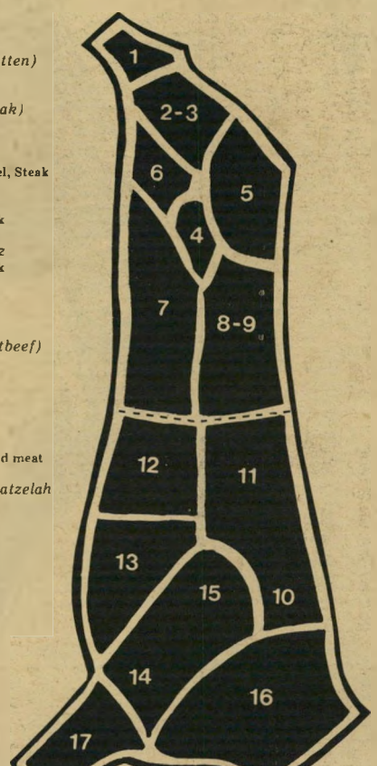

1 L.g — *shoke (puli)*
For Goulash, Soup, Roast

2 Rump — *rosh yircha (weisbratten)*
For Roasts

3 Rumpsteak — *yerach (romsteak)*
For Roasts & Ground meat

4 Topside — *avazit (katchke)*
For Roast, Ground meat, Schnitzel, Steak

5 Silverside — *kaf*
For Schnitzel, Ground meat, Steak

6 Thick Flank — *kanaf ha'oketz*
For Schnitzel, Ground meat, Steak

7 Thin Flank — *kislim (plada)*
For Ground meat & Goulash

8 Sirloin — *moten (sintah, roastbeef)*
For Steak & Roasts

9 Filet — *filay*
For Steak & Schnitzel

10 Top Ribs — *tzla'ot*
For Roasts, Soup, Goulash, Ground meat

11 Wingrim / Fore Rib — *vered hatzelah*
For Steak, Schnitzel, Roast

12 Plate — *kashtit (shpundra)*
For Soup & Roasts

13 Brisket — *hazeh (brust)*
For Pot Roast, Soup, Pickling

14 Pot Roast — *falshe filet*
For Roasts

15 Shoulder — *katef*
For Roast, Ground meat, Soup

16 Neck & Sticking — *tzavar*
For Ground meat, Roast, Soup

17 Shin — *zroa*
For Goulash, Soup, Roast

ORGANS
Heart — *lev*; Lung — *re'ah*; Kidneys — *klayot*; Spleen — *tchol*; Liver — *kaved*

GROUND MEAT — *BASAR TACHUN*

מבוקש אשם

כששמעתי לפי שבועיים שהטלוויזיה הישראלית מתכוונת להראות לעם ישראל את יולי קיסר, בכיכובו של מרלון ברנדו, נכנסתי בנות קדחתניות. ילד אחד נשלח לחברים ברוץ, כדי להקטין את אפשרויות המריבה ווק בזמן הסרט. ילד אחר עוייף בכוונה ביום ני, ואפילו נלקח לכמה זמן לים, כדי שזה כזר, יתיש אותו.

ואומנם, לקראת החדשות של 9 נרדם הילד ייך. אחרי החדשות, בזמן נאומו ה... (לא יודעת זה, כי לא שמעתי אותו) של ראש־הממשלה, שו ההכנות האחרונות ממש. שניים־שלושה דוויצ'ים לבעל ולי, ביקורים אחרונים בנוחיות, י שלא נצטרך פיתאום באמצע הנאום של יוס, חס וחלילה. בקבוק־שתיה מקורר שב הוצב על־יד הטלוויזיה, הובאה מאפרה ספת, עוד קופסת־גפרורים, עוד קופסת־סי־ רות.

ברגע שראש־הממשלה גמר את דבריו ב־ קד, נתקנו את הטלפון, כדי להתמסר באופן חלט לאדונים שקספיר, ברנדו, מרקוס אנ־ ניוס וחבריהם.

חזינו בתכלס של ברוטוס וחבריו, בהכנותיהם צח קיסר. אחר כך חזינו ברצח עצמו, ואז קפנו מאוד, כי ידענו שהנה, או־טו־טו, מגיע

ברנדו כמרקוס אנטוניוס

הנאום המרטיט הזה של מרק־אנתוני־ברנדו. אח, איזה שחקן, איך שהוא מחזיק את גופו ואת ראשו, איך הוא יוצא למירפסת כשגופתו של יוליוס קיסר על ידיו! הנה, הוא מניח את הגופה, עולה כמה מדרגות, והנה הוא מתחיל: „באתי לקבור את קיסר ולא להלל אותו...."

ואז, הפסקת־חשמל בכל השכונה שלי.

שעה לאחר מכן, כשאני שוכבת במיטה בלי ונטילטור, שהפך כבר לחלק בלתי־נפרד מגופי, רציתי רק דבר אחד: רציתי לדעת מי אשם.

סליחה

בגליון האחרון של העולם הזה במדור מה הם אומרים סיפרתי לקהל הקוראים על דיאטת־אוכספורד, ושאלתי את רפי גינת האם שמע על הדיאטה הזאת.

כשיצא הגליון, קראתי את מה שכתבתי וחשכו עיניי. בכל מקום שהיה כתוב אוכספורד היה צריך להיות קמברידג'. אוי לאותה בושה ואוי לאותה גברת שלא מבדילה בין שתי הערים האוניברסיטאיות הידועות שבאנגליה.

יום שלם התהלכתי לי כשארשת של בושה גדולה נסוכה על פניי, ואפילו פחדתי מן הרגע שבו אכנס למערכת שלי וכל חבריי, וגם העורך תושבי תל־אביב, שהדליקו את כל המזגנים ביחד ועשו עומס? איזה אידיוט בחברת־החשמל שלחץ על הכפתור הלא נכון? המערך? הליכוד? אלוהים?

מה אני כבר מבקשת מכם? רק הבו לי אשם, כדי שארגע.

הסבלני שלי, יסתכלו עליי ויגידו לי: „תתביישי לך, פשלונרית אחת!".

ובאמת, למחרת הלכתי למערכת, וכבר בדרך תיכננתי לי מה אני אגיד ואיך אני אתנצל ואיך אני אסביר את מה שקרה. אבל שום דבר לא קרה. אף אחד מחבריי לא אמר מילה. אחרי חצי שעה של המתנה הבנתי שהם לא שמו לב, או לא קראו את הקטע או שבעצמם לא שמעו על דיאטת־קמברידג' המפורסמת. לא יכולתי להתאפק עוד, והתחלתי לשאול. ואז הסתבר שהם דווקא קראו ואפילו שמו לב שכתבתי אוכספורד ולא קמברידג'. „או למה לא הערתם לי," שאלתי את אחד העובדים, שנמצא בדפוס ויכול היה לחסוך לי את הפישול. „חשבתי שזה ההומור שלך. דווקא מתאים לך לעשות בדיחות על אוני־ברסיטאות."

ובכן, קוראים יקרים, זה לא ההומור שלי. זה החום, או העייפות או התרשלות בתפקיד, או חוסר תשומת־לב או שכל פגוע או כולם ביחד.

אז עכשיו אני הולכת הביתה, ועל דף אני אכתוב 100 פעמים: דיאטת קמברידג', דיאטת קמברידג', דיאטת קמברידג', דיאטת קמברידג'... כל זה למען אראה ואירא.